

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۸/۱۲

نجیب روشن

در آستانه یکسالگی سقوط:

«اشرف غنی»

«شمشیر زن» و جنگی نه، توسعه طلب و آبادیخواه بود!

بحث را از آن گفته کوتاه ویدیویی «اشرف غنی» آغاز می کنم که گفته است:

«... نمی خواستم شمشیر زنی هایم در دره های افغانستان به یادگار بماند، می خواستم آبادی هایم به میراث بمانند!...» (ویدیو را یکبار شنیدم، شاید بعضی کلمات را عیناً ذکر نکرده باشم!)

در این گفته ای تاریخی و حزن انگیز رئیس جمهور سابق، حقایق تلخ، اما مستندی وجود دارد که نمی توان آنرا مبالغه، دروغ و یا فریب تلقی کرد... نمونه های آبادی هایم امروز چون آفتاب می درخشند و حتی مخالفین او نیز نمی توانند از آن انکار کنند: اعمار مجدد قصرهای تاریخی، تکمیل بندهایی آبی، گشایش راه های تجارتي زمینی و هوایی و عقد و پلانگذاری بعضی پروژه ها و کشیدن خطوط آهن ووو، مثال های زنده اند!..

ناگفته پیداست که آنچه «اشرف غنی» انجام داد، بحال کشور و مردم ما کافی و بسنده نبودند، اما مسأله آنجا بود که «او» با امکاناتی که داشت و در تمام سالهای قدرت (۵۰/۵۰)، با «یکدست» کار کرد و با «یک پا» راه رفت و یکدست و یک پایش را «عبدالله» و یاغیان «قومی - جهادی» در درون نظام، غضب و انحصار کرده بودند و از طرف دیگر بزرگترین مخرب رژیم و مار آستین (زلمی خلیل زاد) بحیث نماینده امریکا نیز صلاحیت های رئیس جمهور را محدود کرده بود، سرانجام نتوانست آن پلان های را که «راه ناتمام امان الله» عنوان کرده بود، به پایه ای اتمام برساند!..

نمی خواهم بحث را با ارائه مثالهای تکراری ای که بارها نوشته ام طولانی سازم، اما همین قدر اضافه می کنم که: «اشرف غنی»، آنگونه که خود معترف است، «مرد جنگی و شمشیرزن!» نبود، بلکه مرد پلانگذار، «توسعه خواه و آبادی طلب» بود و با همه ای خرابکاری های دزدان سرگردنه (!) در داخل و ادامه جنگ فرسایشی از بیرون و عدم حمایت امریکا از شخص «او»، به مراتب از دیگران خدمت کرده و دستان پاک داشته است، که فقط آدم هایی دارای چشمان بینا و وجدان های سالم و بیدار، می توانند ببینند و تائید کنند!..

اگر یکبار دیگر به این کلمات تاریخی آقای «اشرف غنی» دقیق شویم: «... نمی خواستم آثار شمشیر زنی هایم در دره های کشور، بلکه آبادی هایم باقی می ماندند!..»، خواهیم دید که چه سخنان بزرگ و دردآوری را گفته اند!.. به راستی هم، کشوری که علاوه از تاریخ پر از جنگ و نزاع ها در گذشته، در همین نیم قرن اخیر ویران و میلیون ها مردم اش کشته یا مهاجر شدند و آنچه باقی مانده اند اکنون از جنگ و خونریزی به ستوه آمده اند، به چه نوع حکومت و «زعیم ملی» نیاز داشت و دارد: «شمشیر زن» و جنگجوی ماهری که فقط کشتن و ویران کردن زیر نام «جهاد» را خوب بلد است، یا کسی که ایده و برنامه های «آبادی» و «ترقی» خواهی وطن را در سر دارد؟!... فکر می کنم نیاز به فکر و چرت زدن ندارد، افغانستان به یک زعیم چون «اشرف غنی» نیاز داشت، ولی متأسفانه تاریخ تکرار شد و توسط پیروان «بچه سقاء» به مانند شاه امان الله ناکام و برنامه هایش «ناتمام» باقی ماندند!

سالهای زمامداری «اشرف غنی» که همه اش در تنش ها و زد و خورد های درونی و مقابله با «عبدالله» و گروه تبهکارش (جمعیتی ها و شورای نظاری ها) گذشت و عبث شد، به روشنی نشان داد که «او» (غنی) واقعاً مرد جنگ و دعوا نبود و تا همین حالا نیز به دعوا نپرداخته و منتظر روشن شدن حقایق و هوشیار شدن آنانی است، که هنوز آگاهانه و یا ناآگاهانه آب به آسیاب دشمنان افغانستان می ریزند!..

حالا که در آستانه ای یکسالگی سقوط «جمهوریت» قرار داریم و در جریان این یکسال، برخی ادارات و شبکه های خارجی که درک روشنی از چگونگی سقوط نداشتند و «اشرف غنی» را مقصر اصلی سقوط می دانستند، به جایی رسیده اند که بر قضاوت های گذشته ای شان تجدید نظر می کنند:

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

گزارشات اخیر «سیگار» که نشان می دهد، نه تنها «اشرف غنی» پولی از افغانستان بیرون نکرده، بلکه پول های شخصی اش را نیز با خود از داخل «ارگ» انتقال داده نتوانسته و دیگران حین تقسیم آن باهم درگیر شده اند. گفته می شود که خانم رئیس جمهور سابق، حین خروج از کشور فقط (۸۰۰ دالر) با خود داشته است. (منبع: تلویزیون آشنا - صدای امریکا)

به علاوه ای گزارشات «سیگار»، جنرال چهار ستاره امریکا «دیوید پتریوس» فرمانده پیشین نیروهای امریکایی در افغانستان و رئیس اسبق «سیا»، نیز در مقاله ای در مجله «اتلانتیک» نوشته است که، امریکا می توانست وضعیت افغانستان را در کنترل خود داشته باشد و از سقوط حکومت پیشین جلوگیری کند. جنرال «پتریوس» که توافق «دوحه» را بدترین موافقتنامه سیاسی در تاریخ امریکا توصیف می کند، به این باور است که برخی اقدامات امریکا از جمله رهایی پنجهزار جنگجوی طالب از زندانهای افغانستان، موجب سقوط حکومت در این کشور شد. او علاوه می کند: «... تلاش برای کنترل اوضاع افغانستان، گزینه کمتر ایده آل و نیازمند تعهد پایدار و نسلی بود، اما بهتر از این بود که این کشور و مردمش را برای طالبان و دیگر جنگجویان رها کردیم...» این اظهارات مشهورترین جنرال چهار ستاره ای امریکا و آن اصلاح سازی گزارش «سیگار» در مورد سرقت پول ها توسط «اشرف غنی»، بالاخره چه پیامی دارد جز اینکه، مقصر اصلی سقوط (امریکا)، باید واقعیت ها را بپذیرد و همه مسؤولیت آنچه در افغانستان اتفاق افتید، به گردن بگیرد و نه تنها از مردم افغانستان، بلکه از جامعه جهانی نیز عذرخواهی کند!..

نجیب روشن

پنجشنبه ۱۱ اگست ۲۰۲۲